

π. Αθανάσιος Παπασταύρου: Η εποχή στην οποία πίστεψε ο άγιος Διονύσιος ήταν απείρως δυσκολότερη

/ [Ενορίες](#)

Η Εκκλησία μας, τον προβάλλει ως παράδειγμα ιερό, ως υπόδειγμα άφθαστο, ως άνθρωπο ο οποίος όχι απλά πίστεψε, αλλά απέδειξε με όλη την αγία βιοτή του και τα ευλογημένα και μαρτυρικά τέλη του, ότι πράγματι άξιζε της βασιλείας των ουρανών και βρίσκεται εκ δεξιών του Θεού.

Ιερά αγρυπνία τελέστηκε την Πέμπτη 2 Οκτωβρίου ((Διονυσίου Αρεοπαγίτου ιερομάρτυρος, επισκόπου και πολιούχου Αθηνών, Ρουστικού, Ελευθερίου και Δαμάριδος μαρτύρων των Αθηναίων), στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, στην οποία προεξήρχε και κήρυξε τον θείο λόγο, ο **Αρχιμανδρίτης π. Αθανάσιος Παπασταύρου**, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς.

Η αγρυπνία και η ομιλία εντάσσονται στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΠΙΑ εν δράσει...».

Ο π. Αθανάσιος στο κήρυγμα του, αναφέρθηκε στον τιμώμενο άγιο Διονύσιο πολιούχο των Αθηνών και επισήμανε ότι είναι χαρακτηριστικό πως το όνομά του, όπως και της αγίας Δαμάρεως, αναφέρεται στις Πράξεις των Αποστόλων.

«Είναι από τους πρώτους, ίσως και τους ελαχίστους, οι οποίοι πίστεψαν στο κήρυγμα του Αποστόλου Παύλου. Ένα κήρυγμα συνοπτικό, πλήρες θεολογικών εννοιών, το οποίο ουσιαστικά αναφέρεται σε όλα τα φλέγοντα θέματα τα οποία αφορούν τον κάθε άνθρωπο από της δημιουργίας του κόσμου.»

Διαπιστώνουμε όμως, συνέχισε ο π. Αθανάσιος, ότι σ' αυτό το κήρυγμα δεν έκλειναν ευήκοον ους οι Αθηναίοι, παρότι περίμεναν το άγνωστο Θεό, του οποίου είχαν στήσει και μνημείο. Εντούτοις, πέραν αυτού του κόσμου, δεν πίστευαν ότι υπήρχε ανάσταση, ότι υπήρχε κρίσις και επομένως δεν πίστευαν ότι υπήρχε κριτής και άλλη ζωή.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο και στο πέρας του μικρού και συνοπτικού κηρύγματος και περίφημου θεολογικού λόγου του αγίου Αποστόλου Παύλου, άλλοι χλεύασαν, άλλοι αμφισβήτησαν, άλλοι ευγενέστεροι του είπαν, ότι θα τον ξανακούσουν. Αυτοί όμως οι οποίοι έμειναν ήταν μεν ελάχιστοι, αλλά εκλεκτοί. Ανάμεσά τους ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης ο οποίος αναφέρεται ως Επίσκοπος πρώτος των Αθηνών και ο οποίος είχε την ύψιστη τιμή μαζί με τον Άγιο Ιερόθεο, επίσης Επίσκοπο των Αθηνών, και τον Άγιο Τιμόθεο, να αρπαγεί και να παραστεί μαζί με τους αγίους Αποστόλους στην Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Ο Άγιος Διονύσιος αποτελεί μία ιδιαίτερη προσωπικότητα, έναν ιδιαίτερα φωτισμένο άνθρωπο, ο οποίος κατά την παράδοση ήταν εκείνος που έμεινε εκστατικός όταν ο ήλιος εσκοτίσθη κατά την Σταύρωση του Κυρίου. Έγραψε πολλά πράγματα και όσοι τα διαβάζουν έχουν πολύ να ωφεληθούν, γιατί αναφέρεται όχι τόσο σε βιοτικές, όσο σε ουράνιες καταστάσεις.

«Είναι εκείνος ο οποίος ομιλεί περί της τάξεως εις τας επουρανίους δυνάμεις, μας ομιλεί και μας αποκαλύπτει την τάξη των εννέα ταγμάτων. Είναι εκείνος επίσης ο οποίος, όχι απλά ίδρυσε την Εκκλησία των Αθηνών, γιατί εδιδάχθη από τον Απόστολο Παύλο όσο μικρό χρονικό διάστημα ενέμεινε εις τας Αθήνας, αλλά έδωσε και το αίμα του δια τον Κύριον Ιησούν Χριστόν. Είναι εκείνος ο οποίος τέλος δοξάζεται εις τους ουραμούς. Γιατί πράγματι αποτελεί όχι μόνο ομολογητή, αλλά και μεγαλομάρτυρα και ιερομάρτυρα της αγίας Ορθοδόξου Πίστεως.»

Η Εκκλησία μας, τον προβάλλει ως παράδειγμα ιερό, ως υπόδειγμα άφθαστο, ως άνθρωπο ο οποίος όχι απλά πίστεψε, αλλά απέδειξε με όλη την αγία βιοτή του και τα ευλογημένα και μαρτυρικά τέλη του, ότι πράγματι άξιζε της βασιλείας των ουρανών και βρίσκεται εκ δεξιών του Θεού.

Και τι άλλο καλύτερο από το να γίνει αυτό, μάθημα πραγματικό για όλους μας, από το να ενστερνιστούμε και στην εποχή μας το θείο κήρυγμα του ευαγγελίου, από το να ενστερνιστούμε την πραγματική και αλώβητη πίστη προς τον Κύριο μας και να αγωνιστούμε ο καθένας με τις δυνάμεις μας για την αιωνιότητα.

Νομίζουμε ότι η εποχή μας είναι δύσκολη, συνέχισε ο π. Αθανάσιος, ότι έχει προβλήματα τα οποία είναι αξεπέραστα. Όμως η εποχή στην οποία κήρυξε ο Απόστολος Παύλος στην Αθήνα και πίστεψε ο άγιος Διονύσιος στο κήρυγμα του, ήταν απείρως δυσκολότερη. Γιατί δεν υπήρχε η ειδωλολατρία απλά, αλλά όπως λένουν οι Πατέρες, ειδωλομανία.

Και βέβαια πόσο δύσκολο ήταν τότε να εξαπλωθεί το κήρυγμα του Ευαγγελίου, αποδεικνύεται και από την συνέχεια όλων των αγίων Αποστόλων και τα μαρτυρικά τέλη τους, αλλά και από την συνέχεια όλων των αποστολικών Πατέρων, μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατέχει ο άγιος Διονύσιος ο Αρεοπαγίτης, και όλων των χριστιανών.

Η μαρτυρία η χριστιανική τότε πληρωνόταν με αίμα, τόνισε ο π. Αθανάσιος. Η μαρτυρία η χριστιανική τότε, λένουν οι Πατέρες μας ήταν μαρτυρία ολίγων εκλεκτών προβάτων του Χριστού ανάμεσα σε αγρίους λύκους. Γιατί έτσι αντιμετώπιζαν όχι μόνον οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες οι ειδωλολάτρες, όχι μόνον ο

ειδωλολατρικός κόσμος, αλλά ακόμα και ο ιουδαϊκός κόσμος ο οποίος δήθεν περίμενε την έλευση του Μεσσία.

Και ολοκληρώνοντας το κήρυγμα του παρατήρησε:

«Δεν είμαστε αποφασισμένοι να αγωνιστούμε για τον Χριστό, δεν είμαστε έτοιμοι να δίδουμε την καλήν μαρτυρίαν και ομολογίαν χωρίς αίμα, χωρίς δυσκολίες στα περιβάλλοντά μας, τα οικογενειακά και τα γενικότερα. Λίγοι είναι οι πιστοί στον Χριστό. Ελάχιστοι είναι αυτοί οι οποίοι θυσιάζονται δια τον Χριστό.

Όλοι οι άλλοι έχουμε ανάγκη καταρτισμού, ενισχύσεως της πίστεως μας, έχουμε ανάγκη να αποκτήσουμε πραγματικό θυσιαστικό φρόνημα. Έχουμε ανάγκη να αγαπήσουμε πραγματικά τον Χριστό και δια του Χριστού όλους τους αδελφούς μας και όλον τον κόσμο. Όλοι οι άλλοι δηλαδή πρέπει να αγωνιστούμε και να παλέψουμε όχι για βιοτικά και καθημερινά πράγματα, αλλά για να προετοιμαζόμαστε για την βασιλεία του Θεού, διότι η ώρα που θα μας καλέσει ο Χριστός κοντά του δεν ξέρουμε πότε θα είναι. Και επομένως γι' αυτό οφείλουμε να αγωνιζόμαστε. Και αν το πράττομε είναι βέβαιον ότι ο Θεός την ευλογημένη στιγμή που θα κρίνει, θα μας πάρει και εμάς κοντά του για να συνδοξαζόμεθα μαζί με τους αγίους μας εις τους απεράντους αιώνας.»